

har meget stor Betydning at faa saadanne uddannede. Derved kommer jeg ogsaa til at gøre en Bemærkning om, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen) sagde. Han syntes at ville have disse Bevillinger til Fagskolerne begrænsede, noget, jeg vil være en ganske bestemt Modstander af, fordi det har stor Betydning for Udviklingen af Haandværk og Industri her i Landet, at der findes saadanne Elitearbejdere, virkelig faglærte, udmærket udviklede Arbejdere. Og skulde man komme ind paa den Vej at begrænse disse Tilskud, er der en hel Række af lignende Institutioner ogsaa ved Landbruget, som man maatte ind paa at begrænse Tilskuddet til. Med andre Ord, der maatte foretages en fuldstændig Vending i det Syn, ud fra hvilket Staten yder Tilskud til lignende Institutioner.

K. M. Klausen: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister, først vedrørende Foredragene for Mestres og Arbejdere. Den højtærede Minister oplyste nu her igen, at disse Foredrag ere ved at glide over i en anden Retning, end det fra først af var Meningen, og hvis det virkelig er Tilfældet, og det foreligger oplyst for den højtærede Minister, synes jeg, han bør skride ind og vaage over, at denne Bevilling virkelig bliver anvendt i det Øjemed, hvori den oprindelig er givet. Hvis den højtærede Minister mangler Beføjelse hertil, staar den Vej ham aaben at søge en saadan Bemyndigelse. Jeg er vis paa, han vil kunne vente al Støtte fra Rigsdagens Side, for det er klart, at hvis Bevillingen anvendes, saaledes som Ministeren antydede, at Pengene gaa til Skuespillere og Skuespillerinder, og at man bag efter holder Dans i disse Foreninger, er det et Misbrug af de bevilgede Penge. Det kunde for Resten være interessant at faa oplyst, om det er i Mestrenes Foreninger eller Arbejdernes Foreninger, man er kommen ind paa denne lystige Anvendelse af Statens Midler. Jeg tror, at en god Vej til at komme bort derfra var, at Arbejderne blev tagne med paa Raad med Hensyn til Forvaltningen af disse Penge. Den højtærede Minister sagde, at han ønskede intet Baand paa sig. Saaledes sige vist alle Ministre, de ville helst være fri for alle Baand og helst have frie Hænder, det forstaar jeg godt, men det kunne vi ikke føje ham i. Vi have en naturlig Ret til at have Indflydelse her, og den maa vi gøre gældende og ogsaa fra

vor Side vaage over, at disse Bevillinger blive fordelte og anvendte paa rette Maade.

Det glædede mig, at den højtærede Minister vilde gaa med til en Forøgelse af Bevillingen til Understøttelse af Styrmand Jørgensen. Det er neppe rigtigt, hvad den højtærede Minister vilde antyde, at Styrmandene og Kaptajnerne i den grønlandske Handel ikke havde disse Stillinger som Hovederhverv. Det tror jeg, de have i al Almindelighed; den højtærede Minister nævnedes, at en var en Gaardmand fra Læsø, men det er vist kun rent undtagelsesvis, at de ere Gaardmænd. I gamle Dage var det mere almindeligt, og der er det mærkelige, at disse Pladser ved den grønlandske Handel den Gang var besatte med Skipperne fra de frisiske Øer — vi have endnu blandt de pensionerede Kaptajner en Husmand fra Føhr —, men det ere vi vist for en stor Del komne bort fra.

Paa en vis Maade glædede det mig ogsaa at høre, at den højtærede Minister vilde gaa med til at give faste Pensionsregler for Arbejdere og Funktionærer ved den grønlandske Handel, men den højtærede Minister nævnedes intet Tidspunkt; jeg vilde ønske, at det maatte ske snart. Der er blandt Arbejderne mange gamle Folk, som snart kunne vente at falde for Aldersgrænsen, og de vilde naturligvis sætte megen Pris paa, om der saa var faste Pensionsregler i Lighed med, hvad der er givet andre store Klasser af Statens Arbejdere.

Med Hensyn til Udvidelsen af Laan til Haandværkere til Motor- og Værktøjsmaskiner maatte den højtærede Minister indrømme, at Bevillingen til disse Laan er ganske utilstrækkelig i Øjeblikket. Som jeg nævnedes før, har der været 305 Ansøgninger, og kun 53 ere blevne bevilgede. Det vil med andre Ord sige, at det ganske overvejende Flertal af Ansøgerne kunne intet faa. Derfor synes jeg, der er al Grund til at tage dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse. Vi maa huske paa, at det her ikke drejer sig om ret store Bidrag fra Statens Side. Saa vidt jeg ved, svares der 3 pCt.; regne vi, at Staten maaske ellers kunde faa 4 pCt. — og det faar den langt fra af alle sine Penge —, saa betyde de 75,000 Kr. altsaa et Tilskud paa 750 Kr. Det er dog i Virkeligheden en meget billig Maade at hjælpe disse Folk paa.

Jeg vil ogsaa gerne tillade mig at gøre et Par Bemærkninger vedrørende det meget omstridte Spørgsmaal om Tilskuddet til Barber- og Frisørforeningen. Ordføre-